

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, declarate de avocatul Aliona Dragomir și inculpatul

Munteanu Igor Vitalie, născut la 22 martie 1983, originar și locuitor al s. Sărăteni, r-nul Hîncești, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 octombrie 2001, în baza art. 89 Cod penal (1961), la 10 ani închisoare;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 16 decembrie 2013 – 23 septembrie 2014,
în instanța de apel: 16 octombrie – 01 decembrie 2014,
în instanța de recurs: 23 februarie 2015 – 25 martie 2015;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014, a fost încetat procesul penal în privința lui Munteanu Igor pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, din motivul împăcării părților.

Munteanu Igor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 05 noiembrie 2013.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 octombrie 2009, ora 23.30, Munteanu Igor, fiind în stare de ebrietate și aflîndu-se în calitate de pasager în automobilul de model „Dacia Logan”, al serviciului taxi 1447, care era parcat lîngă casa nr. 3 din str. Dumitru Rîșcanu, mun. Chișinău, în timpul cînd taximetristul Țiganaș Vadim a

cerut plata pentru călătorie, în prezența altor pasageri din automobil, fără careva motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a scos din buzunar un cuțit cu care l-a amenințat pe ultimul cu scopul de a nu achita plata pentru călătorie.

Tot el, în perioada de la 07.04.2013, ora 17.00, pînă la 08.04.2013, ora 11.00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă și asigurîndu-se că nu este văzut de nimeni, prin deteriorarea lacătului, a pătruns în încăperea auxiliară din blocul de locuit de pe str. Eugen Coca 1 „V”, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale în sumă de 5280 lei, cauzîndu-i părții vătămate Isac Oleg o daună materială în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că în timpul conflictului a folosit cuvinte murdare în adresa taximetristului, dar nu a fost folosit nici un cuțit. Avea în mîină chei și documente, iar partea vătămată a văzut cum a strălucit ceva. Cearta din automobil a durat aproximativ 10 minute.

Vinovăția inculpatului este demonstrată și prin probele administrate pe caz.

Astfel, partea vătămată Țiganaș V. a declarat că inculpatul stătea pe bancheta din față, a inițiat conflictul, avea un comportament agresiv și posibil, folosind cuvinte necenzurate. A chemat în ajutor prin intermediul stației radio, deoarece s-a speriat de inculpatul care a scos un cuțit cu mîina dreaptă. A reușit să scoată centura și să coboare din automobil, după care a venit poliția. Nu ține minte exact ce i-a spus cînd a scos cuțitul, dar era de genul „...acuși am să-ți dau bani..”.

Martorul P. Arsenii a relatat că, împreună cu V. Donică și o persoană pe nume Sergiu, au urcat în automobil și cu ei au mai urcat și două persoane necunoscute. Persoana care stătea pe bancheta din față l-a numit pe taximetrist cu cuvinte necenzurate, avea în mîină un cuțit, care a strălucit de la lumină. Taximetristul a chemat în ajutor niște colegi de ai săi.

Martorul G. Harea a declarat că a fost concubina inculpatului. Fiind noapte a auzit un taxi și a ieșit afară. A ieșit taximetristul și i-a spus să achite călătoria 30 lei. După ce a achitat călătoria Munteanu cu Iovu au ieșit din mașină. La Munteanu a văzut doar chei și documente, dar nu a văzut nici un cuțit.

Martorul V. Soltan a declarat că, activînt în funcție de ofițer de urmărire penală, a avut în gestiunea sa cauza penală de învinuire a lui Munteanu Igor. G. Harea a fost audiată de el. Cînd s-a prezentat la audiere, ea a adus un cuțit și i-a comunicat că cuțitul dat a fost ascuns de inculpat în casă. Cuțitul a fost ridicat prin procesul-verbal și ordonanță. A fost recunoscut ca corp delict, examinat și anexat la cauza penală. Toate semnăturile de pe actele procedurale, în rubrica martorului, le-a făcut personal G. Harea.

Vinovăția inculpatului este la fel dovedită și prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la G. Harea a cuțitului de bucătărie, procesul-verbal de examinare a obiectului, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală.

Instanța a respins versiunea avocatului privind insuficiența probelor în vederea demonstrării existenței cuțitului, or, atît partea vătămată, cît și martorul P. Arsenii au indicat asupra deținerii de către inculpat a cuțitului în momentul conflictului.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite cu încercarea aplicării obiectelor – cuțitul, pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța a considerat temeinic a înceta procesul penal pe art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că faptele comise de inculpat fac parte din categoria infracțiunilor grave, că el a recunoscut vina parțial, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite.

3. Avocatul A. Dragomir a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie reîncadrate acțiunile inculpatului la art. 287 alin. (1) Cod penal, cu încetarea cauzei penale din motiv că a expirat termenul de prescripție.

Apelantul a invocat că martorii G. Harea și V. Iovu nu au văzut cuțitul în mâinile inculpatului.

Corpul delict, cuțitul, a apărut în materiale cauzei peste 2 ani, după săvîrșirea crimei.

Sentința este nemotivată, bazată pe presupuneri, instanța nu a dat apreciere critică la toate probele pe cauza dată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvîrșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări și vinovăția inculpatului au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Vina inculpatului se confirmă integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, cum ar fi și declarațiile inculpatului, părții vătămate precum că inculpatul stătea pe bancheta din față și el a fost inițiatorul conflictului, avea un comportament agresiv și au fost spuse cuvinte necenzurate. A chemat în ajutor prin intermediul stației radio, deoarece s-a speriat de inculpat, care a scos un cuțit cu mîna dreaptă, a reușit să scoată centura și să coboare din automobil, după care a venit poliția. Declarațiile martorului P. Arsenii că persoana care stătea pe bancheta din față l-a numit pe taximetrist cu cuvinte necenzurate și avea un obiect care lucea, un cuțit, care a strălucit de la lumină. Declarațiile martorului V. Soltan. Ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la G.Harea a cuțitului de bucătărie,

procesul-verbal de examinare a obiectului, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală.

Astfel, justificat instanța de fond a respins versiunea avocatului privind insuficiența probelor în vederea demonstrării existenței cuțitului, or, atât partea vătămată, cât și martorul P. Arseni au indicat asupra deținerii de către inculpat a cuțitului în momentul conflictului.

Instanța de fond corect a respins declarațiile martorilor V. Iovu și G. Harea, întrucât acești martori au dat declarații contradictorii, primul este cumătru cu inculpatul, iar a doua s-a aflat în relații de concubinaj cu el.

Just a respins instanța de fond și poziția apărării privind încetarea cauzei, pe motivul expirării termenului de prescripție, ținând cont de prevederile art. 60 alin. (5) Cod penal. Deși cauza a fost pornită la 20.04.2009, la 27 aprilie 2012 urmărirea penală a fost suspendată, astfel fiind întrerupt termenul de prescripție, circumstanță care înlătură posibilitatea încetării cauzei pe motivul expirării termenului de prescripție.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că corpul delict, cuțitul, a apărut în materialele cauzei peste 2 ani de la săvârșirea infracțiunii, deoarece instanța de fond a cercetat toate circumstanțele pricinii și a ținut seama de cele menționate.

La individualizarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de faptul că infracțiunea face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate. atitudinea lui față de cele comise, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite.

5. Inculpatul și avocatul A. Dragomir au declarat recursuri ordinare, în care solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate la art. 287 alin. (1) Cod penal, cu încetarea cauzei penale din motiv că a expirat termenul de prescripție.

Recurenții au invocat că inculpatul nu a avut și demonstrat părții vătămate vre-un cuțit, că corpul delict a fost prezentat de concubina inculpatului peste doi ani de la săvârșirea infracțiunii, aceasta avea motiv de răzbunare, nu a fost efectuată expertiză dactiloscopică.

Instanța nu a dat apreciere critică declarațiilor martorului principal V. Iovu, care a declarat că nu a văzut cuțit în mâinile inculpatului.

Partea vătămată a declarat că el a văzut o lamă în mâinile inculpatului, dar nu este sigur.

În drept, recursul este întemeiat pe: „art. 401, 415, 420, 422, 444 al.12 CPP RM”.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Sub acest aspect se reține că, în pofida prevederilor enunțate, recurenții nu au invocat niciun temei de drept din categoria celor prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă, astfel, că recursurile menționate nu întrunesc condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursurile ordinare (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate care a văzut în mîna inculpatului cuțitul, martorilor P. Arsenii care la fel a văzut în mînia inculpatului cuțitul, G. Harea și V. Soltan, ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la G. Harea a cuțitului de bucătărie pe care inculpatul l-a adus în casă îndată după comiterea infracțiunii, procesul-verbal de examinare a obiectului, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (*pct. 3 - 5 din decizie*).

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că faptei inculpatului i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursurile ordinare sînt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sînt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarat inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Aliona Dragomir și inculpatul Munteanu Igor Vitalie împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, declarate de avocatul Aliona Dragomir și inculpatul

Munteanu Igor Vitalie, născut la 22 martie 1983, originar și locuitor al s. Sărăteni, r-nul Hîncești, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 octombrie 2001, în baza art. 89 Cod penal (1961), la 10 ani închisoare.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Aliona Dragomir și inculpatul Munteanu Igor Vitalie împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 01 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco